

SVET ODRASLIH

Kako odrasla sem pri petnajstih? Kdaj sploh smo odrasli? Kako odrasla bi rada bila? Sem pripravljena na vse odgovornosti in dolžnosti, ki pridejo skupaj z odraslostjo? Ta vprašanja in še mnoga druga se najstniki sprašujemo dan za dnem. Ne ravno zavestno, a nekje v nas rastejo in rastejo, dokler nismo dovolj stari, da začnemo iskati odgovore. Pa jih najdemo? Menim, da človek odrašča vse svoje življenje. Začne kot otrok, z veliko potrebami in bolj malo dolžnostmi, a starejši kot je, več odgovornosti ima. Devetošolci se iz dneva v dan bolj zavedamo zunanjega sveta, v katerega bomo vstopili, ko bomo zares odrasli. A kdaj bo to? Pri osemnajstih, ko bomo polnoletni? Pri petnajstih ko, bomo svojo pot nadaljevali v srednji šoli? Ali sem odrasel šele, ko mi umreta oba starša in se ne morem več na nikogar zanesti? Po pravici, ne vem. Vem le, da pri osemnajstih dobimo veliko pravic, ki pa so hkrati tudi dolžnosti. Dovolj smo stari, da začnemo voziti svoj avto. Na volitvah imamo pravico oddati svoj glas. Po drugi strani pa smo dolžni poskrbeti, da vozimo po predpisih, da avta ne pustimo parkiranega na prepovedanih mestih... Da gremo na volitve in volimo v dobrobit vseh nas. Da odgovorno sprejemamo odločitve in smo pripravljene sprejeti posledice. Pa smo jih pripravljene? Čeprav te ne bodo vedno najlažje oz. najboljše? Ja, to je odraslost. Soočati se s takšnim in drugačnim svetom in ravnati odgovorno. Vsaj meni se zdi, da smo šele takrat zares odrasli. Pa so potem vsi odrasli resnično >> odrasli<<?

Vem, da se mi svet odraslih vedno bolj bliža in moram priznati, da me je, če bolje razmislim, kar strah. Pravic se ne branim, glede dolžnosti pa sem bolj skeptična. Bom lahko sprejela vse odgovornosti? Mi bo uspelo uresničevati sanje? Kakšno bo moje življenje?

In zaradi vseh teh številnih vprašajev je svet odraslih zame izziv, sreča, nujno zlo in vse ostalo skupaj. Najbolj pa je svet, ki ga želim odkriti, ki ga moram odkriti, poln pričakovanj.....